

INFORMACJA DLA OFIAR AKTÓW PRZEMOCY

Stan prawny na styczeń 1999 roku

Obcokrajowcy, którzy w Niemczech stali się ofiarami aktu przemocy i na skutek tego odnieśli uszczerbki na zdrowiu, mogą uzyskać państwową pomoc na mocy Ustawy o Odszkodowaniach dla Ofiar Aktów Przemocy (OEG).

Możliwe są następujących form pomocy:

- Zapewnienie leczenia i rehabilitacji
- Renta dla poszkodowanych lub renta po zmarłym
- Odszkodowanie posmiertne, koszty pogrzebu

Straty rzeczowe i majątkowe zostaną wyrównane. Za poniesione krzywdy moralne odszkodowanie nie przysługuje.

Obcokrajowcy, będący obywatelami państw należących do Wspólnoty Europejskiej albo obywatele tych państw, które obywatelom niemieckim zapewniają równorzedną ochronę i opiekę, mają prawo do korzystania z pomocy zawartej w Ustawie o Rekompensacie dla Ofiar Aktów Przemocy, na takich samych prawach jak obywatele niemieccy.

Do korzystania z wyżej wymienionej pomocy mają również prawo inni obcokrajowcy, którzy prawnie i co najmniej trzy lata bez przerwy przebywają w Niemczech.

Natomiast obcokrajowcy prawnie przebywający na terenie Niemiec krócej niż trzy lata a także odwiedzający ich małżonkowie, dzieci lub rodzice nie żyjący na stałe na terenie Niemiec, którzy w Niemczech stali się ofiarami aktu przemocy mają jedynie ograniczoną możliwość korzystania z tego prawa. Prawo to wygasa z chwilą opuszczenia Niemiec.

Turysci obcokrajowcy, nie należący do kręgu osób wymienionych w punkcie 4, nie mają prawa do korzystania z odszkodowań przewidzianych w wyżej wymienionej ustawie. Jednak w wypadku odniesienia trwałego kalectwa będącego następstwem aktu przemocy, istnieje możliwość uzyskania jednorazowego odszkodowania.

Rekompensata na podstawie tej ustawy nie przysługuje w przypadku, gdy osoba poszkodowana sama spowodowała sytuację do tego prowadzącą. Prawa do odszkodowania nie otrzymują również poszkodowani, jeśli stali się w Niemczech ofiarami aktu przemocy, który był wynikiem ich aktywnej działalności politycznej lub militarnej w kraju ojczystym. Powyższe dotyczy także osób, które działały albo działają w organizacjach kryminalnych lub organizacjach manifestujących przemoc w wyniku czego stały się ofiarami aktów przemocy.

Odmowa pomocy dotyczy także tych poszkodowanych osób, które świadomie zaniedbały obowiązek udzielenia znanych im informacji mogących doprowadzić do wyjaśnienia przebiegu wydarzeń i ujęcia sprawców przestępstwa, albo nie powiadomili natychmiast organów policyjnych o zajściu.